

Om å løfte alt rundt seg

Craig i aksjon

Status

Barn med støtte: 208
Barn som venter: 1

Barn støttet fra:

Norge: 183
Danmark: 0
Cayman Island: 5
USA: 20

BUV-Fond: 877.296

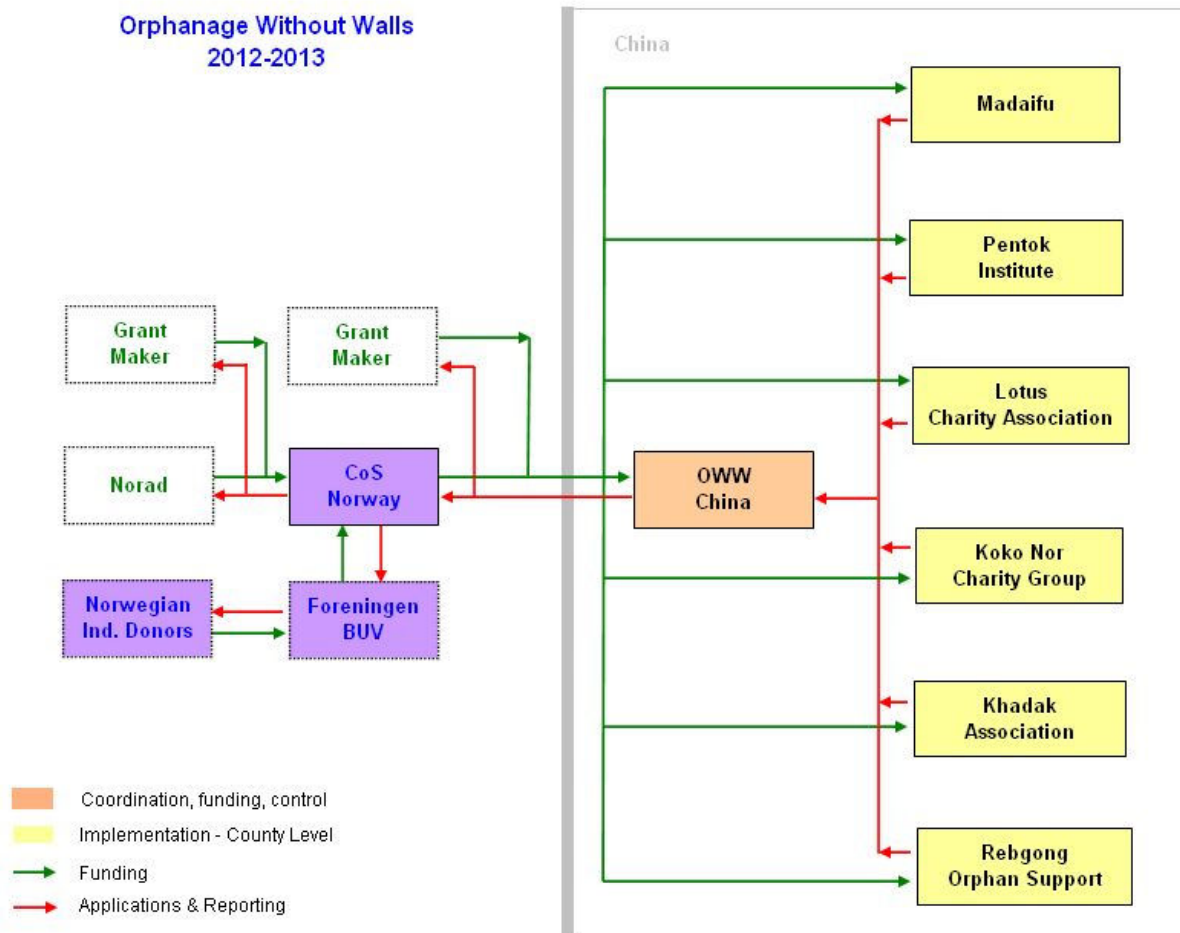
BUV Kontonummer
2801.23.45536

Les mer om:

- Organisasjonen tar form
- Foreningen BUV?
- Nye samarbeidspartnere
- Den største utfordringen
- Farvel Charlotte

Organisasjonen tar form

Det har vært tider de siste fem årene hvor jeg har vært på grensen til å gi hele CoS-prosjektet opp. Men der har jeg ikke vært de siste månedene, for aldri tidligere har vi beveget oss så raskt og samtidig så ryddig og kontrollert fremover som den siste tiden. Det har vært som et puslespill hvor brikkene plutselig bare har vært der klare til å putte på sin rette plass. Bildet er ikke helt ferdig enda, men nå ser jeg hvordan det til slutt vil se ut. Jeg tenker da på organisasjonen, på selve arbeidsredskapet som skal omforme bidragskroner til en vei ut av fattigdom for hundrevis av klodens aller fattigste barn. Og dette bildet ser nå slik ut:

Brikkene lokalt er nå på plass, og alle unntatt Madaifu har allerede startet jobben med å bygge opp BUV, og den oppbyggingen vil gå raskt. Innen utgangen av dette året vil BUV ha doblet seg til 420 barn, og seks måneder etter det så teller BUV-familien 590 barn. Det høres kanskje ikke så mye ut i den store sammenhengen, men tallet tilsvarer 8 klassiske barnehjem, og i BUV-sammenheng så omfattes i tillegg alle medlemmer av fosterhjemmene, et tall vi anslår til 2.250 mennesker.

På utsiden av landet gjenstår enda flere viktige brikker, og en av dem er Norad. Vi hadde riktig nok et rimelig godt møte med dem i Oslo i juni, men løfter henger sjelden særlig løst over slike møtebord. Det lengste vi kom var en bekreftelse på at vi var på rett vei, men lite ble sagt om hvor lang den veien er.

Jeg tror selv vi er nærmere enn noen gang. Jeg har allerede skrevet ferdig vår søknad til Norad for 2012, og når jeg sammenholder tingenes tilstand i dag med begrunnelsene Norad tidligere har hatt for avslag, så har vi så godt som eliminert hvert eneste punkt. Norad får ingen lett oppgave om de vil argumentere godt og saklig for nok et avslag.

Foreningen Barnehjem Uten Vegger?

Ideen om å opprette en egen støtteforening til BUV hjemme i Norge, har fått ny næring. Jeg har tidligere tenkt mest på skattefradrag for bidrag, men et inspirerende møte hjemme i Norge i sommer fikk meg til å åpne øynene for hva en slik forening kan bety om vi kan få flere til å engasjere seg i BUV.

En fritt stående forening vil i tillegg kunne slippe kreftene mye mer løs enn hva en direkte involvert Stiftelse kan. Stiftelsen kan knapt nok gi et intervju i en norsk bygdeavis og digitale kanaler som Facebook og Twitter er helt utenkelig gitt de helt spesielle politiske forholdene vi jobber under.

Her vil en frittstående Forening kunne slippe seg mye mer løs.

Jo mer jeg tygger på det, jo bedre smaker kombinasjonen av hva som på Engelsk kalles en "Foundation" i tospann med en "Association".

Ricky og Craig fikk litt å slite med i Seku i sommer. Sol og varme, så regn og mud og snø; alt på en og samme dag. Sommeren er regntid, så hvis man opplever snø, så er det om sommeren. Om vinteren er det isende kaldt og tørt.

Og mer, det er antydning til bevegelse på denne fronten også. Jeg er gjort kjent med at en liten gruppe hjemme i Kristiansand nå seriøst diskuterer om de skal brette opp ermene og starte Foreningen BUV, så her kan ting og tang skje utover høsten, noe jeg eventuelt vil komme tilbake til.

Nye samarbeidspartnere

Sommeren har også resultert i to nye samarbeidspartnere. Talitibet er en liten amerikansk humanitær organisasjon stiftet av Patricia Schiaffini. Patricia er av spansk opphav, født i Argentina, oppvokst i Hellas, flyttet så til USA hvor hun nå er gift med en kinesisk mann og livnærer seg som professor ved et universitet.

Talitibet skriver og trykker barnebøker og undervisningsmaterieell på lokale tibetanske språk, noe som er en stor mangelvare i våre områder. Vi på vår side sitter gjennom BUV på et rimelig stort nettverk. For hvert BUV-barn finnes det rundt 100 andre barn, så hvis vi har 600 BUV-barn, så er vi samtidig i kontakt med 60.000 andre barn på de flere hundre skoler som etterhvert vil bli involvert i BUV.

Så da ga samarbeidet seg selv; Talitibet skriver og trykker, vi distribuerer. Og allerede denne uken så sender vi ut de første 2.500 barneøkene fra Talitibet. De går denne gang til 1.250 ferske førsteklassinger. Vi har puttet 2 bøker i hver ransel som akkurat nå er på vei ut til rundt 40 barneskoler.

Vi har også innledet samarbeid med en annen amerikansk organisasjon, denne heter "Volunteers In Asia" (VIA). VIA er en registrert 501 (c)(3) organisasjon i USA, og vil nå være vår USA-partner i forbindelse med bidrag fra fra det landet. Slike bidrag må gå gjennom en 501 (c)(3) for at bidragsyter skal få skattefritak. Denne avtalen kan altså åpne nye muligheter for oss i tiden som kommer.

Den største utfordringen

Brikkene i vår lille BUV-organisasjon faller altså på plass en etter en, så vår utfordring er ikke lenger kapasitet og kompetanse, men penger, og her må jeg bare innrømme at vi har en lang vei å gå om vi skal klare å samle inn de 14 millioner kroner det vil koste å drive BUV med et snitt på 720 barn de neste 5 årene.

Nomader på sommerbeite i Seku. Det er nå stor gjensynsglede når BUV-gjengen dukker opp.

14 Mill er riktig nok ikke mer enn 2 % av hva for eksempel Strømmestiftelsen vil trenge i samme periode, men for oss så blir dette uten tvil den største utfordringen vi vil få frem mot 2017.

På veggen til venstre for mitt arbeidsbord her i Xining henger et dikt. Det har hengt der i flere år nå, men har fremdeles kraft til å inspirere. Jeg opplever også at det fungerer som en indikator på vanskelighetsgraden av de oppgavene jeg til enhver tid jobber med.

Når ting går greit så snur jeg sjelden eller aldri hodet mot veggen. Når det buttrer i mot så svinger hodet ofte og automatisk mot veggen. Når jeg tenker på de 14 millionene så har jeg vurdert om jeg av hensyn til nakken like greit bør snu hele bordet. Diktet heter "Du må forsøke", er skrevet av Hans Bjørli og går slik:

Du må forsøke

Du sitter fast i din verden
Vil du løfte ditt eget liv
opp i en høyere sfære,
da må du samtidig løfte
alt omkring deg.

Et overmektig tak - ja vel,
men du må forsøke, du må
tro det umulige mulig.

Jeg så en gang ei krikand
som hamret fingrene til blods
mot isen i elvosen,
- føttene var frosset fast.

Slik som denne vesle villanda
må du forsøke.
Å løfte heile jorda
med dine korte vinger.

Farvel Charlotte

For snart ni år siden kom Charlotte Jaffery fra Sør-Afrika til Qinghai som lærer. Det første året underviste hun i Yushu, en utpost rundt 900 kilometer sørvest for Xining. Året etter flyttet hun til Tongren og startet Huangnan ETP (ETP - English Training Program) og har gjennom årene i tillegg vært involvert i utallige små prosjekter i området rundt Tongren.

Charlotte er en spesiell kvinne; varm og åpen, lun og lattermild, en ekte ex-hippie fra 60-tallet som etter mange års vandringer i Sør-Amerika oppdaget buddhismen, gikk i åndelig trening og meditativ isolasjon i fjerne skoger på Korea-halvøya for så å endte opp i de indre gemakker av Amdo Tibet.

Charlotte der hun trives aller best

Vi møtte Charlotte i 2008, og hun har siden vært en nær og viktig venn, en vi ikke ser så ofte, men en som likevel alltid er der. Men nå er det altså slutt. Charlotte er sliten. Oppholdet her har tæret på kreftene og hun blir ikke kvitt en hoste hun har slitt med i flere år, så nå vil hun hjem for å gjenvinne helsen og rydde opp i alt som har rotet seg til i hennes ni års lange fravær fra hjemmet utenfor Cape Town.

Jeg sliter litt med tanken på at jeg kanskje aldri mer vil få se Charlotte igjen, og jeg tror hun gjør det samme. Vi har derfor bestemt oss for å bruke hennes siste dager her på en ukes lang "joy-ride" sørover til Yushu med innlagte avstikkere til der vår nysgjerrighet måtte trekke oss. Suwen, Charlotte, bikkja og jeg skal høre ulvene luske i utkanten av kveldsbålet, sove under stjerner, vandre over de endeløse grasslands, besøke nomader på sommerbeite og rett og slett bare være sammen.

Det får bli vårt farvel til denne lille store kvinnen som har flakset så hardt og så lenge med sine små vinger at hun faktisk har klart å løfte det aller meste rundt seg.

Xining, Qinghai
24 august 2011